

Indholdsfortegnelse

Arbejdsformidlingen

svigter de ledige 1

Det første år med tredje fase af arbejdsmarkedsreformen har vist, at Arbejdsformidlingen ikke kan levere den vare, der er blevet lovet. LO ønsker andre aktører på banen.

Det rummelige arbejdsmarked er vigtigste faglige opgave 4

Det faglige arbejde for skånejob har nu topprioritet blandt LO's medlemmer, viser en ny Gallup-analyse foretaget for LO's nyhedsbrev Udspil.

Flytninge- og indvandrerpolitik har politisk topprioritet. 6

Flytninge- og indvandrerpolitikken top-per listen over de problemer, LO-medlemmer gerne vil have, politikerne tager sig af, viser en Gallup-analyse foretaget for LO's nyhedsbrev Udspil.

Holdningen:

På tide at sadle om

i velfærdspolitikken. 8

LO's formand, Hans Jensen, opfordrer regeringen til at overveje, om alle nu også skal have del i velfærdsydelse for at sikre opbakningen til velfærds-samfundet.

Overbevisende ja til overenskomstresultatet 9

80,2 pct. af LO-medlemmerne stemte ja til de nye overenskomster. Hovedorganisationerne fik ros af forligsmanden ved offentliggørelsen af afstemningsresultatet.

Arbejdsmarkedsreformens tredje fase

Arbejdsformidlingen svigter de ledige

Duer ikke - næste! Nogenlunde sådan er LO-sekretær Harald Børstings holdning til Arbejdsformidlingen, efter at have set tallene for den aktiveringsindsats, der er blevet gjort i det første år med tredje fase af arbejdsmarkedsreformen. Regeringen skærpede kravene til de ledige, men lovede til gengæld at hjælpe dem bedre på vej tilbage til arbejdsmarkedet. Sådan er det imidlertid kun i begrænset omfang gået, og nu ønsker LO andre aktører på banen.

Arbejdsmarkedsreformen trådte ind i sin tredje fase for lidt over et år siden. Hovedsigtet med denne fase var dels at udvide udbuddet af arbejdskraft, dels at forbedre de lediges kvalifikationer gennem en tidlig, målrettet og individuel aktiveringsindsats.

En opgørelse fra Arbejdsmarkedsstyrelsen viser imidlertid, at indsatsen ikke er blevet nær så god, som regeringen lovede.

Længst ledige får mindst aktivering

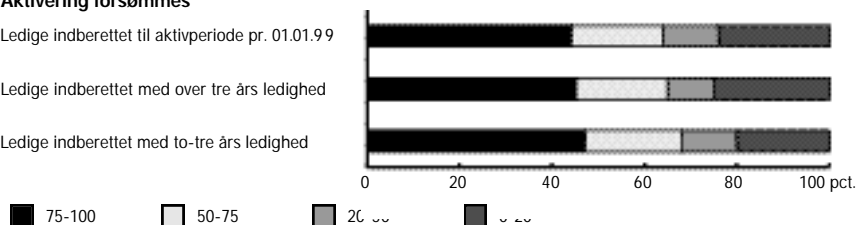
Da ledige i forbindelse med arbejdsmarkedsreformens tredje fase fik forkortet den periode, de kunne modtage dagpenge, skete det med henvisning til, at Arbejdsformidlingen nu ville sørge for, at den enkelte ledige ville blive aktiveret i mindst 75 pct. af den treårige aktivperiode, som ligger i slutningen af deres dagpengeberettigede periode.

Aktivering forsømmes

Ledige indberettet til aktivperiode pr. 01.01.99

Ledige indberettet med over tre års ledighed

Ledige indberettet med to-tre års ledighed

Blandt de ledige, der overgik til aktivperioden 1. januar, er det kun 44 pct., der har været aktiveret mindst 75 pct. af tiden, som loven foreskriver (første søjle). En fjerdedel har været aktiveret mindre end 20 pct. af tiden. Af de to næste søjler ses, at de grupper, der har længere ledighed bag sig, heller ikke bliver aktiveret i acceptabelt omfang i forhold til de krav, tidligere lovgivning har fastsat.

Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen

Ser man imidlertid på den gruppe ledige, der overgik til aktivperioden 1. januar 1999, viser det sig, at det kun er 44 pct, der har været aktiveret mindst 75 pct. af tiden. Og en fjerdedel af gruppen har været aktiveret mindre end 20 pct. af tiden.

- Kravet om 75 pct. aktivering gælder for hele den treårige aktivperiode under ét, og derfor kan man naturligvis først gøre endelig status ved udløbet af perioden. Alligevel finder jeg de foreløbige tal helt uacceptable, siger LO-sekretær Harald Børsting.

Han finder det samtidig stærkt bekymrende, at de grupper, der har endnu længere ledighed bag sig, heller ikke får tilstrækkelig aktivering.

A-kasserne ville gøre det bedre

Et andet af hovedpunkterne i reformen var, at kontakten mellem den ledige og Arbejdsformidlingen skulle forbedres lige fra starten af ledighedsperioden. Hvis der skulle kunne foretages en hurtigere og mere individuel indsats over for den ledige, måtte der ikke gå mere end fire uger, før deres kvalifikationer blev registreret.

Det mål har Arbejdsformidlingen imidlertid ikke kunnet leve op til. F.eks. blev hver fjerde ledig ikke registreret til tiden i august måned sidste år.

- På den pauvre baggrund synes jeg ærlig talt, det er underligt, at man har begrænset a-kassernes mulighed for at over tage denne grundregistrering til et toårigt forsøg med blot 10 a-kasser i fire regioner, mener Harald Børsting.

Et tredje element, som skulle hjælpe den ledige hurtigt tilbage til det ordinære arbejdsmarked, er den individuelle visitationssamtale, som skal finde sted senest efter tre måneders ledighed.

Her er situationen imidlertid, at mellem 20 og 40 pct. af samtalerne ikke bliver afholdt inden for den frist, der er fastlagt i lovgivningen. Ydermere er der i mange tilfælde ikke tale om en individuel samtale, da flere AF-kontorer afholder den individuelle samtale i grupper.

Visitationssamtaler i perioden 1 kv. 1999 til 4 kv. 1999:

Periode	Afholdt samtale	Ventet under 14 uger	Ventet over 14 uger	I alt
1. kv. 1999	6.668	6.624	0	13.292
2. kv. 1999	15.361	5.813	4.374	25.548
3. kv. 1999	19.467	8.942	6.818	35.227
4. kv. 1999	20.844	19.365	9.671	49.880

En individuel samtale hos AF efter senest tre måneders ledighed skulle sikre en større individualisering af AF's indsats. Desværre kan det konstateres, at AF gennem året har haft store problemer med at afholde visitationssamtalerne rettidigt.

Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen

AF har ikke leveret den lovede vare

Med tredje fase af arbejdsmarkedsreformen blev der også indført en ret for ledige, der var tæt på at falde ud af dagpengesystemet, til at forny sin handlingsplan og få et tilbud, som med rimelig sandsynlighed kunne føre til ordinær ansættelse. Her er status, at indsatsen i over halvdelen af tilfældene bliver gjort for sent.

- Arbejdsformidlingen har ganske enkelt ikke leveret den vare, vi er blevet lovet. Jeg tror, det er på tide at indse, at vi skal have andre og mere effektive aktører med til at løse de arbejdsmarkedspolitiske problemstillinger. Noget, vi i øvrigt blev stillet i udsigt i forbindelse med tredje fase af arbejdsmarkedsreformen, siger Harald Børsting.

Han foreslår, at der f.eks. laves kontraktlige aftaler med private virksomheder om oprettelse af et antal private jobtræningspladser. Og at man inddrager aktører, der er bedre til at håndtere kombinationen af de lediges sociale og faglige problemer. "Entreprenørerne" kan få betaling efter, hvor mange de får i arbejde.

Endnu et hængeparti

Et andet hængeparti i forbindelse med arbejdsmarkedsreformens tredje fase er den ny model for jobrotation, som Arbejdsministeriet skulle have præsenteret for over et år siden.

- Det er ganske enkelt uacceptabelt, at det man kalder arbejdsmarkedspolitikens Columbusæg, nu på 14. måned ligger og mugner i Arbejdsministeriet, mener Harald Børsting.

Yderligere information: LO-konsulent Kim Knudsen på telefon 35 24 61 32

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Harald Børsting på telefon 35 24 60 00

LO-medlemmer

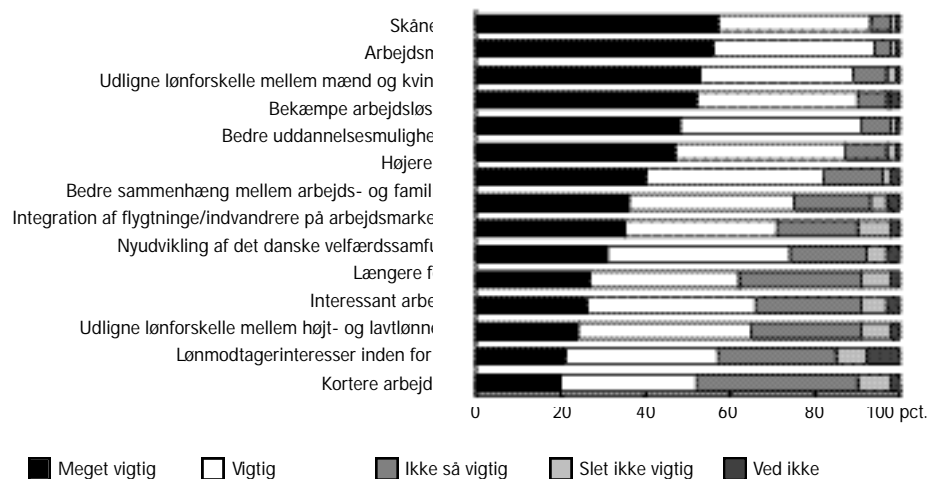
Det rummelige arbejdsmarked er vigtigste faglige opgave

Solidariteten med de samfundets svageste er på få år vokset markant blandt LO-medlemmer, og det faglige arbejde for skånejob har nu topprioritet blandt medlemmerne. En ny Gallup-analyse viser endvidere et markant ønske om ligeløn og en voksende erkendelse af, at det er vigtigt at integrere indvandrere på arbejdsmarkedet.

Fagbevægelsens fokusering på det rummelige arbejdsmarked og solidariteten med samfundets svageste nyder massiv opbakning blandt medlemmerne. Arbejdet for at sikre skånejob til medlemmer, der ikke er i stand til at yde en fuld arbejdsindsats, er nu fagbevægelsens vigtigste opgave, mener medlemmerne.

Det fremgår af en Gallup-analyse, som UDSPIL har gennemført. Undersøgelsen er baseret på telefoninterview med 753 LO-medlemmer i perioden fra 18. januar til 6. februar i år. Medlemmerne blev bedt om at forholde sig til en række forskellige faglige indsatsområder og vurdere, om de var meget vigtige, vigtige, ikke så vigtige eller slet ikke vigtige.

Fagbevægelsens vigtigste opgaver ifølge LO-medlemmerne

Etablering af skånejob, arbejdsmiljø og udligning af lønforskelle mellem mænd og kvinder er ifølge LO-medlemmerne de tre vigtigste opgaver, som fagbevægelsen skal løse.

Kilde: Gallup og LO-Udspil

57 pct. mener, at arbejdet for skånejob er meget vigtigt og 36 pct., at det er en vigtig opgave for fagbevægelsen. Med kun 7 pct. af medlemmerne, der underkender opgaven, kan fagbevægelsen således vanskeligt ønske sig større opbakning i indsatsen for det rummelige arbejdsmarked.

Solidariteten med de svage på arbejdsmarkedet er på få år vokset markant. I holdningsanalyser i 1998 og 1999 placerede LO-medlemmerne skånejob på henholdsvis en femteplads og en tredjeplads i prioriteringen af faglige opgaver.

Det er også en interessant iagttagelse, at ønsket om et rummeligt arbejdsmarked tilsyneladende vokser spontant frem blandt fagbevægelsens menige medlemmer. Blandt LO-forbundenes tillidsrepræsentanter var der i 1998 i hvert fald kun 17 pct. af den opfattelse, at virksomhedens/arbejdspladsens sociale ansvar hørte til blandt de tre områder, der skulle gives højeste prioritet i tillidsrepræsentantarbejdet.

Markant ønske om ligeløn

Som andre højt prioriterede indsatsområder kommer på de næste pladser arbejdet for et bedre arbejdsmiljø, bekæmpelse af arbejdsløshed, arbejdet for at udligne lønforskelle mellem mænd og kvinder og arbejdet for bedre uddannelsesmuligheder.

Arbejdet for at sikre medlemmerne bedre pensionsordninger prioriteres ligeledes højt i undersøgelsen, der er foretaget umiddelbart før overenskomstresultaterne med deres væsentlige forbedringer af pensionsordningerne blev kendt.

Arbejdet for at sikre kortere arbejdstid og længere ferie har derimod lav prioritet blandt medlemmerne - som det i øvrigt har haft det i tidligere holdningsanalyser. Det samme gælder arbejdet for at sikre lønmodtagerinteresser inden for EU og arbejdet for henholdsvis at sikre interessant arbejde og uligne lønforskelle mellem højt- og lavtlønnede.

LO-medlemmerne er dog ikke upåvirkede af den tiltagende EU-debat og har en voksende forståelse for de faglige aspekter af det europæiske samarbejde. Hvor kun 11 pct. af LO-medlemmerne sidste år mente, at EU-spørgsmål var en meget vigtig faglig opgave, er det nu 20 pct. Dertil kommer 36 pct., som mener, det er en vigtig opgave.

Vigtigt med integration af indvandrere

På samme måde kan man af undersøgelsen se, at LO-medlemmer i stigende grad anerkender vigtigheden af at integrere flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet.

For et år siden mente kun 17 pct., at det var meget vigtigt for fagbevægelsen at arbejde for denne integration. Nu er tallet mere end fordoblet til 35 pct. Yderligere 37 pct. mener, det er en vigtig opgave for fagbevægelsen.

Yderligere information: LO-konsulent Michael Bræmer på telefon 35 24 61 48

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00

De vigtigste politiske problemer i 2000

	2000	1999	1998
Flygtninge- og indvandrerpolitik	54	12	52
Ældres vilkår/ældrepolitik	21	13	17
Sundhedspolitik	13	8	8
EU-Politik	12	4	6
Social- og velfærdspolitik	12	6	7
Økonomisk politik	11	11	8
Familiepolitik/Børns forhold	8	5	5
Skattepolitik	8	3	4
Politikernes troværdighed	8	4	-
Miljøpolitik	8	3	15
Retspolitik/Vold/Kriminalitet	7	-	-
Arbejdsløshed/beskæftigelse	7	5	7
Uddannelsespolitik	4	-	-
Efterløn	-	38	-
Poul Nyrup Rasmussen	-	9	-
Andet	8	13	16
Ved ikke	14	12	13

Procentsatserne summerer til mere end 100 pct., da det har været muligt at angive mere end et svar

I alt 8 pct. af medlemmerne har nævnt en række andre emner som de vigtigste politiske problemer i 1999. Ingen af disse emner har dog kunnet samle mere end en pct., hvor det er placeret i rubrikken andet.

Kilde: LO og Gallup.

LO-holdningsanalyse

Flygtninge- og indvandrerpolitik har politisk topprioritet

Flygtninge- og indvandrerpolitikken har en klar førsteprioritet på listen over de problemer, LO-medlemmerne gerne vil have, politikerne tager sig af. Det viser en ny Gallup-undersøgelse, der vel at mærke er foretaget, før regeringen præsenterede sin udlændingepakke. Ældrepolitikken er også et problem, som politikerne bør gøre noget alvorligt ved, mener LO-medlemmerne.

Flygtninge- og indvandrerpolitikken er det vigtigste politiske problem i 2000, vurderer hele 54 pct. af LO-medlemmerne. Det er over dobbelt så stor en procentdel som dem, der som det næstvigtigste problem peger på ældres vilkår og ældrepolitikken.

Det fremgår af en ny Gallup-analyse, som LO's nyhedsbrev Udspil har fået gennemført. Analysen bygger på 753 telefoninterview af LO-medlemmer i perioden fra 18. januar til 6. februar i år - altså før regeringen præsenterede sin udlændingepakke. Ved interviewet blev medlemmer bedt om at svare på: "Hvilke politiske problemer anser De personligt for at være de vigtigste i Danmark lige nu?".

Forskellige holdninger bag prioriteringen

Der er næppe tvivl om, at der bag den udbredte opfattelse om flygtninge og indvandrere som presserende politisk problem ligger forskellige holdninger og ønsker til politisk handling: På den ene side et krav om en styrket indsats for integration og på den anden side et krav om stramninger.

Går man dybere ned i undersøgelsen og ser på, hvilket politisk tilhørsforhold medlemmerne har, ser man, at flygtninge- og indvandrerspørgsmålet scorer over gennemsnittet som politisk problem i den gruppe, der stemmer på de traditionelt indvandrerfjendske lister O og Z. Men på trods af de øvrige partiers forskellige holdninger til indvandrerspørgsmålet ses der ingen sammenhæng mellem politisk tilhørsforhold og prioriteringen af flygtninge- og indvandrerpolitikken i øvrigt.

Undersøgelsen viser derimod, at flygtninge- og indvandrerpolitikken prioriteres højere blandt højere uddannede end blandt medlemmer med kun folke-, mellem- eller realskole som baggrund. Ligeledes højere blandt faglærte end blandt ufaglærte, og endelig tillægges den større vigtighed af højere funktionærer end af lavere funktionærer.

Mediernes betydning

Medierne har utvivlsomt en betydning for, i hvor høj grad flygtninge og indvandrere opfattes som et problem. Også for to år siden placerede en holdningsanalyse blandt LO-medlemmer flygtninge- og indvandrerpolitikken i top på listen over politiske problemer. Sidste

år, hvor ikke mindst efterlønnen og beskyldningerne mod statsminister Poul Nyrup Rasmussen for at have begået løftebrud havde stjålet medie billedet, var det imidlertid røget ned på tredjepladsen. Her var det kun 12 pct. af LO-medlemmerne, der pegede på flygtninge- og indvandrerpoltikken som det vigtigste politiske problem.

Ældrepolitisk satsning falder i god jord

Som en klar nummer to på listen over problemer, som politikerne skal tage sig af, peger LO-medlemmerne på ældres vilkår/ældrepolitikken. Det mener 21 pct. af medlemmerne er blandt de vigtigste politiske problemer lige nu, og det er klart flere end sidste år, hvor kun 13 pct. pegede på dette område som et vigtigt politisk problem. Den satsning på ældreområdet, regeringen netop - og efter interviewundersøgelsen - har iværksat, må således formodes at falde i god jord blandt LO-medlemmer.

Det samme gælder regeringens sundhedspolitiske og social- og velfærdspolitiske satsning. I forhold til sidste år peger et stigende antal LO-medlemmer nu på de to politikområder som problemer, det er meget vigtigt, at politikerne løser.

I forhold til tidligere års undersøgelser er det endvidere interessant at se, at retspolitik/vold/kriminalitet nu opfattes som et meget vigtigt politisk problem af hele syv pct. af LO-medlemmerne. I både 1998 og 1999 sørgede bare 1 pct. af medlemmerne for, at politikområdet overhovedet figurerede på listen over vigtige politiske problemer.

Der er også markant flere, der i år peger på skattepolitikken som et meget vigtigt politisk problem, måske som en virkning af pinsepakken.

ØMU-debatten sætter sit præg

Man må formode, at det er den stadig mere intense ØMU-debat, der har tredoblet den procentdel, der peger på EU-politikken som meget vigtigt politisk problem.

Sidste års holdningsundersøgelse bar præg af LO-medlemmernes bekymring over de resultater, som regeringspartierne havde fået gennemført. Efterlønnen indtog en førsteplads på listen over politiske problemer, og statsministerens troværdighed indtog femtepladsen. I år kan statsministeren og den øvrige regering glæde sig over, kun en pct. peger på Poul Nyrup Rasmussen som et vigtigt politisk problem og ligeledes kun en pct. på nødvendigheden af at udskifte regeringen.

Yderligere information: LO-konsulent Michael Bræmer på telefon 35 24 61 48

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00

Holdningen

På tide at sadle om i velfærdspolitikken

Af LO's formand Hans Jensen

Regeringen er netop gået i dialog med befolkningen om det fremtidige velfærdsamfund. Det sker med konkret udgangspunkt i fire politikområder, som får en særlig prioritering i de kommende år: Ældreomsorg, sundhed, familie/skole og det rummelige arbejdsmarked.

Ikke mindst på den baggrund er det interessant at se, hvordan LO-medlemmer forholder sig til aktuelle samfundsmæssige problemer: Hvor mener medlemmerne, at der skal der sættes ind fagligt og politisk, og hvad er vigtigst?

For mig har resultaterne af de to spørgerunder været opløftende læsning, og det samme må de være for regeringen. Der ses af LO-medlemmernes prioriteringer en klar opbakning til de offentlige velfærdsydelser, som regeringen nu har sat sig for at forbedre.

At de ældre fortjener det bedre, er det eneste budskab, man kan aflede af den høje placering af ældrepolitikken på listen over politiske prioriteringer. LO er allerede kommet med sit bud på, hvordan servicen på dette område kan forbedres gennem forpligtende servicebeskrivelser fra kommunernes side.

LO-medlemmerne har også givet deres klare tilkendevise af, at det nu er på tide med en forbedring af sundhedspolitikken. Det er et område, der gennem de senere år har fået tildelt stadig flere ressourcer, uden at befolkningen har kvitteret med en mere positiv vurdering. Derfor er det nødvendigt med en stærkere styring.

Men allertydeligst understreger undersøgelserne, at der ikke er hold i påstandene om tiltagende egoisme blandt danske lønmodtagere. Hele 93 pct. af LO-medlemmerne staver solidaritet med stort S og peger på skånejob som en vigtig eller meget vigtig opgave for fagbevægelsen at løse. Det er virkelig noget, der giver rygstød i det videre arbejde for at skabe det rummelige arbejdsmarked. Jeg vil minde om, at LO i sit velfærdsprojekt har foreslået, at der nedsættes en kommission mod social udstødning. Den skal udarbejde et samlet program, der giver overblik over indsatsen i dag og fremlægger forslag til, hvad der kan gøres fremover.

Det er også i solidaritetens lys, jeg ser den topplacering, LO-medlemmerne har givet flygtninge- og indvandererpolitikken på listen over politiske problemer. For når samtidig hele 72 pct. af medlemmerne tilkendegiver, at det er vigtigt eller meget vigtigt for fagbevægelsen at arbejde for at styrke integrationen på arbejdsmarkedet, kan det kun tolkes som et udtryk for, at man finder det uacceptabelt, at nogle grupper i samfundet i vid udstrækning bliver ladet i stikken uden adgang til det arbejdsmarked, der kan og skal gøre dem til fuldgældige danskere.

Jeg mere end fornemmer medlemmernes voksende forståelse for, at det ikke er ved at fodre en alligevel umættelig svinehund, men gennem en aktiv integrationsindsats med deltagelse af alle relevante parter, at vi skal håndtere den udfordring, som gruppen af nydanskere udgør.

LO's medlemmer har i Gallup-undersøgelserne givet fagbevægelse og regering opbakning i løsningen af de opgaver, vi i forvejen har givet topprioritet.

Men jeg vil foreslå en mere hensigtsmæssig arbejdsdeling, hvor arbejdsmarkedets parter i højere grad løfter opgaver som det rummelige arbejdsmarked, arbejdsmiljø, kompetenceudvikling, seniorpolitik og forholdet mellem arbejdsliv og familieliv, hvis det politiske system til gengæld vil gøre sig umage med ældrepolitikken, sundhed, uddannelse, børnepasning osv.

Og jeg tror, at regeringen gør klogt i at tage den solidariske holdning, der er kommet til udtryk i undersøgelserne, til efterretning og overveje, om alle nu også skal have del i velfærdsydelserne for at sikre opbakningen til velfærdssamfundet. Personligt er jeg ikke i tvivl om, at også den nye dialog vil medvirke til, at regeringen på flere områder kommer til at sadle om i forhold til den hidtidige velfærdspolitik. Kernen i velfærd består ikke i at dele lokkende godbidder ud til højre og venstre, men i at spænde et tilstrækkeligt finmasket net under samfundets svageste.

OK 2000

Massiv opbakning til mæglingsforslaget

80,2 pct. af LO-medlemmerne stemte ja til de nye overenskomster. Hovedorganisationerne fik ros af forligsmanden ved offentliggørelsen af afstemningsresultatet.

LO-medlemmerne var ikke i tvivl, da de selv skulle til stemmeurnerne for at tage stilling til det overenskomstresultat, som deres faglige repræsentanter havde forhandlet hjem i sidste måned.

Det blev et overbevisende ja, som forligsmand Asbjørn Jensen kunne offentliggøre, da han tirsdag eftermiddag havde samlet hovedorganisationernes ledere i Forligsinstitutionen på Sankt Annæ Plads.

Resultatet sætter afstemningen for to år siden klart i relief. Dengang stemte 55,6 pct. af LO-medlemmerne nej med en samlet stemmedeltagelse på 47,1 pct. To år senere var nej'et forvandlet til et markant ja på 80,2 pct. af de afgivne stemmer. Til gengæld var stemmedeltagelsen gået en smule tilbage til 40,4 pct.

I LO er der stor tilfredshed med afstemningsresultatet. Det afspejler medlemmernes anerkendelse af, at deres ønsker om mere fritid, lønregulering og udbygning af pen-

sionsordningerne langt hen ad vejen er indfriet i de nye overenskomster, påpeger LO-formand Hans Jensen.

Han glæder sig over den massive opbakning til mæglingsforslaget, som betyder, at der nu vil være arbejdsfred på det private arbejdsmarked de næste fire år. Det er godt for den danske arbejdsmarkedsmodel og styrker økonomi og beskæftigelse, tilføjer han.

Hans Jensen ser også frem til, at det gode samarbejde, der blev indledt med Dansk Arbejdsgiverforening omkring overenskomstfornyelsen, skal fortsætte i den kommende periode. En særlig aftale herom indgår direkte i mæglingsforslaget.

Godt forarbejde

Ved offentliggørelsen af afstemningsresultatet benyttede forligsmanden anledningen til at rose hovedorganisationerne for deres gode forarbejde forud for forhandlingerne. Det havde gjort hans arbejde lettere, fastslog Asbjørn Jensen.

Han hæftede sig desuden ved, at de høje ja-procenter var noget helt usædvanligt. Ikke alene havde lønmodtagersiden inkl. FTF en samlet ja-procent på 40,46 - på arbejdsgiversiden var ja-flertallet mellem 98 og 100 pct.

Både DA's formand Niels Fog og Hans Jensen, LO, gav udtryk for, at de fra starten havde været stærkt optaget af at undgå, at konfliktsituationen fra 1998 skulle gentage sig.

- For to år siden forlod vi dette hus hver for sig, og vi gik ud til det rene kaos. Derfor havde vi én afgørende opgave denne gang, og det var at vise, at vi kunne forhandle på en ordentlig måde og nå et resultat - ikke kun for virksomhedernes skyld, men til gavn for hele samfundet, fastslog Niels Fog efter mødet i Forligsinstitutionen.

Han glædede sig over, at LO og DA denne gang kunne gå fra forhandlingerne sammen, og at der var skabt en dialog mellem hovedorganisationerne, som kunne række fire år frem.

Almindelig stemmeflerhed

Hans Jensen erkendte, at stemmedeltagelsen på lønmodtagersiden kunne have været større, men fremhævede, at den seneste ændring af forligsmandsloven havde styrket demokratiet i fagbevægelsen.

I LO vurderes det, at stemmeprocenten på 40,4 er tilfredsstillende, fordi det betyder, at afgørelsen er truffet med almindelig stemmeflerhed. Ifølge den ny forligsmandslov - der trådte i kraft første gang i 1998 - kræves der mindst 25. pct. nej-stemmer, hvis et mæglingsforslag skal forkastes, hvis stemmedeltagelsen er lavere end 40 pct.

Derfor var det et mål i sig selv at nå op på en stemmeprocent på 40, og det mål var lykkedes - trods den manglende dramatik omkring forhandlingsforløbet, påpegede Hans Jensen.

Dertil kommer, at forhandlingerne er afsluttet langt tidligere end ellers. Det er helt usædvanligt, at afstemningsresultatet foreligger så lang tid før overenskomsterne udløber 1. marts.

Yderligere information: Afdelingsleder Jan Kæraa på telefon 35 24 60 66

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00

Urafstemning over forligsmændens mæglingsforslag af 18. februar 2000

Forbund	Antal stemmeberetigede	Afgivne ja-stemmer	Afgivne nej-stemmer	Afgivne stemmer i alt	Stemmeprocent	Ja-stemmer i procent af afgivne stemmer
Blik & Rør-arbejderforbundet i Danmark	7.834	3.675	478	4.153	53,01	88,49
Bryggeriarbejderforbundet	2.712	1.220	346	1.566	57,74	77,91
Dansk EI-Forbund	19.205	5.539	1.858	7.397	38,52	74,88
Forbundet af Offentligt Ansatte	162	57	2	59	36,42	96,61
Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund	5.461	1.849	89	1.938	35,49	95,41
Dansk Funk-tionærforbund	4.416	1.101	219	1.320	29,89	83,41
Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark	135.208	44.188	7.650	51.838	38,34	85,24
Dansk Jernbaneforbund	11	7	0	7	63,64	100,00
Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark	49.135	20.226	3.232	23.458	47,74	86,22
Malerforbundet i Danmark	11.434	2.958	638	3.596	31,45	82,26
Dansk Metalarbejderforbund	115.986	45.334	7.247	52.581	45,33	86,22
Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet	7.459	3.055	1.271	4.326	58,00	70,62
Pædagogisk Medhjælper Forbund	17	12	0	12	70,59	100,00
RestaurationsBranchens Forbund	21.018	5.297	596	5.893	28,04	89,89
Specialarbejder-forbundet i Danmark	209.434	53.615	25.055	78.670	37,56	68,15
Teknisk Landsforbund	9.195	3.664	247	3.911	42,53	93,68
Telekommunikationsforbundet	10.829	4.198	1.315	5.513	50,91	76,15
Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark	54.288	19.089	2.993	22.082	40,68	86,45
Indenfor LO i alt	663.804	215.084	53.236	268.320	40,42	80,16
Udenfor LO i alt	3.309	1.022	546	1.568	47,39	65,18
Urafstemningsområdet i alt	667.113	216.106	53.782	269.888	40,46	80,07